

Just i dag är jag stark, just i dag mår jag bra. Jag först framåt har kraftiga vänder.
Just i dag är jag stark, just i dag mår jag bra. Jag har tro på mig själv och vi ser det.
Nej, det är Fine My Kids. Den har ju en lite speciell.
Nu är Lila ute och rör på sig. Jag älskar den här.
Du plingar till inte sällan vad svårt han rör på sig.
Ja, och då kan jag ju titta och zooma in och det är lite en pigvin, man kan se då. Så ser jag ju vart han är.
Var det på alla barn?
Nej, de vuxna får jag inte. De är ju 23 och 20. Där får jag inte ens.
Jag var så glad så länge jag fick ha den här snap-gubben, du vet. Man kunde gå in på snap och zooma in på kartan.
Då kunde jag se heliskt lilla gubbe och Alfreds. Men där klickades man ju sedan.
Ska du sitta länge och titta vad Lilo rör sig till?
Ja, jag tyckte det var mysigt. Jag kände jag saknade honom redan.
Men då kan jag se på den här lite pigvinen där. Nu håller han på att spela basket och har det gott.
Säg appen det också?
Nej, appen säger inte det. Appen kan ju inte visa grad och läsa en gubbe.
Nej, det var den egen. Jag vet vart han är och han har det bra.
Jag kan kanske ha en sådan på dig också.
Fine My Hampus.
Då ska vi se. Nu är han köper snus och där har han gått in på SVT.
Nu är han där inne.
Och så skulle man skämmas för hur mycket man egentligen är hemma om folk vill se det här.
Ja, den är där. Den är där. Den är Hampus hemma som vanligt.
Ja, man lämnar stan.
Man sitter hemma och trycker i lägenheten med neddragna.
Nu går han. Ja, det var till kylan.
Jag tycker ändå att det är rätt bra när man har små barn faktiskt, att ha den här.
Men blir det inte också att man lite tittar, utan att man behöver,
att det blir lite ofta man besöker den där appen när man har den?
Nej, det tycker jag inte att det är något fara med det.
För det vet jag, åker jag inte i skolan, då är han ju på skolan.
Men min dotter har jag missbrukat än när hon inte har kommit hem.
Då har jag gått in.
Men det är ju mer än så där skräckt någonting har hänt.
Och sen skickar man 25 sms och får inget svar.
Och plötsligt när, va fan, telefonen var tyst i väskan, vad tjatade de?
Nej, sluta här, du har på dina vuxna barn.
Var det ett samtal de tog?
Att man var nu är nog dags att vi faktiskt tar bort den här funktionen.
Ja, det hamnade väl inte briat samtal, utan det var mer någonting de bestämde.
Och sen försökte jag ha det samtalet.
Att jag tyckte fortfarande det var bra.
Du ska ju med mig ut och ha kaka kall.

Du kanske kan ta den här diskussionen med dem.
Ja, men nu har de ju inte förlorat våra länge.
Nu har de inget att dörja för mig.
Och ju gå vart de vill. Det var väl jätteskönt för mig.
Jo, då tänkte jag att du skulle kunna komma med påpekning.
Att varför hänger i dom kvarter? Där ska ni inte vara så sent.
Varför var det inte så länge att man skulle kunna...
Nej, jag vet precis vilka ställen...
Förstort i Göteborg finns ju inte många ställen att hänga.
Jag vet precis vad de går för liten rutt.
Men tänker man då hur det var när jag var liten och du var liten?
Alltså, jag fanns ju till mobil när jag var liten.
Då sa man ju till morsan att du stickade och sen kom man ju hem när man kom hem.
Så fick hon sitta och röka under fläkten till hon hörde att det låste sig dörn.
Fruktansvärt. Och jag var ju hemskt. Jag kom ju inte hem.
Nej, jag kom ju inte hem. Jag sov ju alltid borta snart.
Hur fann gjorde du med din telefon?
För det kan jag tänka på också när man skulle leka med någon om man ringde hem.
Och det kunde vara en syskon, mamma eller pappa man fick prata med.
Och så man bara skulle liksom så...
Hej, jag har en ben hemma. Jag hamps för att vi leka.
Alltså, hur fann vågade man ta de samtalen?
Ja, det gjorde man ju.
Jag hejde Mia i Sofi hemma.
När hon lekar med henne, ja, okej.
Men du får väl säkert vara med och ringa dem?
Utsatt man var som barn också, att man ringer med hela hjärten i hand.
Vill du vara med mig?
För hon sa till mig att hon skulle inte leka med hon.
Nej, men hon lekt med Sofi. Det bestämde de igår.
Men ring dit för du får nog gärna vara med.
Man hade ju kanske fyra kort på fickan. Man kunde ringa.
Men sen hade man B-sidan på listan också.
B-sidan.
Till dem man inte riktigt hade så mycket gemensamt med.
Ja, och då fick man alltid leka.
För de som jag visste att jag var tvungen att leka krig med i skogen
eller spela innebandy på garageuppfarten,
de kom på B-sidan och till slut så fick man ge med sig ringan.
Ja, då fick man ringa dem.
Var ute i fyra timmar och skjuta mål.
Så jävla tråkigt.
Eller låtsas att det är trevligt att slås med pinner
och leka Robin Hood i skogen. Fyfan, jag hatade det.

Men ändå väldigt så, med hjärta till henne,
som du säger, att sitta med henne i telefon.
Ja, men det var som vi hade i Skype-rummet idag.
När det är runda ringar så drog man ett och tillbaka två och tillbaka.
Det hade inte vi för sig.
Nej, ni hade sådana väckfast telefoner
som man lyfte upp och tryckte på insidan.
Hade du en sån där kolbanan också du kunde svara i hemma med?
Nej.
Jag hade en pumps, hade jag.
Ja, ja, ja.
Med en sådan som du kunde placka i.
Som funkas så jävla dåligt.
Det var ju klappig där helvets pumps och jämsst så jag var ändå tvungen
att springa ner och ta den av.
Man trevde osmidigt med den här klackan.
Man skulle få hålla sig till när man höll lite telefonen.
Allting med telefoner var osmidigt.
Den här veckan är vi sponsrade av Claes Olsson.
Där hörde du. Det kom från ett äldre ställe.
Det är ljudet, ja.
Vet du varför det kom så ärligt?
För att det är ordning och reda i dessa butiker.
Det är svårt.
Det är många butiker.
Men du får din vagn.
Du går i en labyrinth där du har,
här var köksmaskin.
Här var tvättkorgar och gargar.
Här var elektronik.
Här hade vi högtalare.
Här hade vi barnens hörna.
Här hade vi det.
Och sist har vi några liten gokokladbit ifall mamma helt att har tappat brådsokret.
Det finns så många olika saker som är så otroligt matchande var mig där inne.
Och i Kylland, samma system ska jag säga,
det har jag börjat göra som har haft en otroligt taffat och tråkig kyl.
Har ju börjat lite lägga det i.
Ja, du vet ju precis.
Du har varit inspekterad.
Men jag har kommit på det här knepet att lägga saker i lådor,
glass, boxar och grejer
och strukturera upp det här med förvaring.
Och det är att jag ser exakt vad jag har.

Jag sparade längre, slänger inte direkt.
Och det ser jävligt sexigt ut.
Jag får en sexy kyl.
Du blir en sexy person också för andra.
Och det är kul att visa upp kyl.
Jag blir nästan kränkt när jag strukturerat upp kylan så här.
Och folk inte vill titta i kylan.
Men så ska vi ta och titta i kylan.
Varför då?
Ja men det är kul titta i kylan.
Det tycker jag är bland det bästa faktiskt.
Och det är en sån styling poäng i det.
Men sen vill jag också att Claes Olsson är också en upplevelse.
Jag tycker det är som de här nöjesprogrammer på bästa sändningstid.
Det passar liksom alla. Det är kul för alla åket.
Speciellt under sommaren tycker jag att det är så där.
Har man ingenting att göra, det regnar.
Ska åka till Claes Olsson. Alla blir glada.
Det är så här. Du kan köpa grejer.
Nu kommer det här liksom life.
Men de har ju kommit på grejen att saker och ting ser jävligt sobra och snygga ut.
Och ingen vet att du, jag har.
Hon har en inredning i hela gardoben från Claes Olsson.
Nej, det är ingen som ser.
För de har gjort det med smak och stil.
Och vet du vad jag ser nu?
Vad ser han nu?
Ni ser inte ni som lyssnar här.
Men vet du vad jag har upptäckt när vi sitter och pratar om det här i mitt vardagsrum?
Vad har du?
En Claes Olsson på sig.
Det blir nästan så här. Det här är ett ovärdighet.
Här sitter vi och pratar gott med ett företag.
Och jag sitter.
Här var det diverse olika badgrejer till pool och sånt som vi har köpt inför sommaren.
Det har jag glömt, men det är låt här i hörnet.
På Claes Olsson.
Till och med det jag har.
Du behöver inte lägga massa pengar och onödig energi.
Du behöver inte lägga runt och leta.
Här har du hela svaret på många av dina frågor.
Som detta sagt.
Claes Olsson.
Käk in framförallt deras matförvaring om ni har ett rörigt kylskåp.

Eller känna att ni slänger snabbt och inte har en översikt.
Skriv gärna om du har Tomorrbarn hemma som jag har.
Skriv gärna på den synligaste lådan.
Ät mig först saker.
Det är väldigt bra.
För det spar på både det ena och det andra.
Det spar på din kraft.
Som att du ska gå och handla nytt.
Man använder upp saker på ett rekorderligt sätt.
Och vecka 34. Allt som mellan den 21 och 28 augusti får alla som är medlem.
Eller blir medlem i klubb Claes 30% på all matförvaring.
Så gå in i din nästa Claes Olsson butik eller på Claes Olsson Podessie.
Och ta del av detta erbjudande.
Tack Claes Olsson.
För lite mer lugn innan bort.
Och så lärde man så slå jävligt fort på den här runda brickan.
För man tvingade tillbaka siffrorna.
Så det var ju lite utmaningare där.
Och så tillbaka och så.
Och så kostade det väl fan att ringa också.
Det var alltid så att man...
Man tuggade inte att hålla så långa samtal.
Det kostade ju...
Det skrek ju alltid i farsen.
Nu får fan prata i snart en kvart.
Vad fan pratar ni om?
Lägg på nu.
Får du be att han ringer upp?
Kan jag utgöra.
Jo, det får han göra.
Ni får ringa varandra en gång i alla fall.
Jag visste för den som ringde som betalade hela samtalet.
Är det alltid du som ska ringa?
Kan ni inte ha hans föräldrar?
Ni ska prata så länge.
Eller telefonkosk fanns det ju då också.
När man sprang in och skulle ringa i en telefon.
Det fick man göra ofta.
Ringa hem till mamma och pappa och säga...
Jag måste ringa bara så att jag inte kommer hem.
Och ringde man 20 över 3 på natten ifrån stan.
Hallå?
Och lämna meddelarna.
Nej, mamma fick ju sitta där vaken.

Då rörslar hon upp och svarade...
Kunde du inte ha ringt och sagt det lite tidigare?
Där hade hennes sömtåg gått.
Hållådde man utomlands också.
Kanske du inte upplevde.
Du kanske var på den här tiden när det var brev.
Man fortfarande skickade honom utomlands.
V-kort ja.
V-kort man köpte på semesterparadisen och skrev...
Vi har det bra hej hej.
Men när man var utomlands när jag började bli tio...
Då fick man köpa wifi-kort.
Som också kostar fann.
Som löpte ner.
Man fick en kvart.
Och så satte man sig vid dator.
Och så körde du.
Och så var det alltid någon som hade glömt att logga ut.
Man hamnade rakt in på den sms.
Eller MSN chat som det då var.
Som man kunde fortsätta.
Nej men det hade inte vi däremot varit.
Det var ju med mamma och pappan om vi var i väg någonstans.
Om man skulle ringa hem till någon.
Det kunde vara mormor eller...
Det var ju jämnt som man fick knappt säga hej.
Nu håller du ett jävligt skörter för där köster så inte.
Och så slog man det här.
Ja hej det var från råd.
Och så skulle man bara säga.
Vi har varit bra.
Hur är väderut?
Har du vattnarblomrar?
Har du slagit på timer?
Har du tagit in soper?
Var det någon post?
Nej.
Det är bra.
Du hörs vi hej.
Det var ju...
Det var ju inget så här.
Idag kan man ju ligga och prata.
Då var det bara så jävla kort som möjligt.
Och en vecka var bara borta.

Men allt det måste stämma så.
Panik om att du vet vilken post som bara kom i.
Exakt.
Det var ju så att de kunde...
I och med att man visste att de inte kunde ringa dig heller.
Då fick man ju ringa i ett samtal.
Alla lever.
Vattbrommorna har inte dött.
Inbrott.
Och ju allt det är att man skulle vara rädda.
Någon skulle åka dit och tända lamporna klockan 6 på kvällen.
Och så fick det inte ligga soper i.
Jo det skulle ligga lite soper i.
För att han såg ut som att ingen var där också.
Så det var någon balans där.
Jag har utanför i den här.
Ja i själva.
Men jag fattar ändå den.
Det finns en sådan panik.
Eller att man ska hinna med allting.
Att man vill catch upp.
För det är samma känsla man känner att man har flygit nu.
Och sen får sätta på telefonen från flygplansläget igen.
Det gör ju man.
Så fort man känner stödjulen i backen.
Du är upp och fippla.
Direkt ska du rascha in.
Då känner man ju sig i soffontagen.
All den kontakten.
Och det är ju en hetsig känsla.
Som att det ska hända så mycket då.
Den lilla stunden som du inte har.
Jag tycker att det borde jobba.
Tänk om man var med innan man var tvungen att lämna från sig telefonen.
En vecka.
Om man är med.
Nu får man ju konstruera något så dumt.
Tänk om vi är med i det island eller nånting.
Det finns inget vanligt i livet som gör att du måste göra det.
Utan det är flyg i så fall.
Eller att du är med i något konstig program.
Men att inte kunna prata med sina barn.
Eller veta att de kan nå en på en vecka.
Skulle ju vara hemst.

Så är det ju lite i Robinson.
Så kan de ju kämpa om ett samtal hem.
Ja.
Och jävlar.
Vad dålig stämning det blir när man får det här samtalet.
Och inte alla andra.
Nån börjar gråta och vill också ringa hem.
Det fattar mig.
De har inte haft kontakt med någon på åtta veckor.
De får en jävel.
Får göra det.
Får att ringa hem med Facetime.
Frågan är om det är så jävla gött att få det.
Eller så är det det gött att få det samtalet.
Så väcker det så mycket.
Det kan väcka mycket.
Men det kan också vara.
Om inte du har haft kontakt vid en barn på åtta veckor.
Och så får du det.
De har det bra.
Då blir du så stark.
Då kan du släppa den.
Då tar du upp den där ute med och tar hem på kalor.
Ja.
Det kan jag förstå.
Men vi har ju varit i någon slags mini.
Vakuum i alla fall.
Inte flygning.
Inte Robinson.
Jag fick klämna ifrån oss telefonen.
Det gjorde vi.
På Escape Room.
Ja.
Och då hade jag lite en önskan.
Att ta nu ingenting där det är något läskigt.
Att det kommer några av oss ska jagas.
Eller det är något obehavligt.
Och vad hamnar vi på?
Ett mental hundrakurs.
Ja.
Där vi skulle få tag i en spruta.
Vi var då två stycken psykisk sjuka.
Som skulle ta oss ut.
Och in på olika kontor och grejer.

För att hitta den här sprutan.
Så att vi kunde ge den till oss själva.
Så vi kunde bli friska.
För det var ett botemedel.
Det första vi ska göra är att bryta oss ut ur en cellhampus.
Är det i rummet?
Hur stort är det?
Det ser vi när vi kommer hit.
Men vi ska ut ur källan.
För att få tag i botemedlet.
Det är det vi vet just nu.
Och det finns en överläkare här inne.
Ska jag ha en handspris?
Ja.
Har du snus och lepsyl med dig också?
Ja.
Det får du inte börja med här inne nu.
Våra krånglar.
Men det får du inte rösa för storbitteln.
Ja men grymt.
Men han är här inne någonstans läkaren.
Det är det vi känner.
Nej.
Det vet vi inte.
Och vi samarbetar.
Vi är samma lag.
Ja precis.
Ja.
För tydliga är det för båda.
Och ni kommer verkligen med att jobba samma.
Det brukar vara lite trixigare när man är två också.
Ja vi är två också.
Det blir rädd nu.
Trixigare.
Har vi gjort något sådär samarbets?
Nej.
Samarbeten har vi gjort många.
Och det brukar gå sådär det också.
Men det här är ett nytt typ av samarbete.
Ja men känns det bra för det?
Ja.
Fy fan det åker vi.
Grymt.
Då kör vi.

Stortliga dilla.
Men bara den miljön.
Direkt ju egentligen.
Vi behöver inte ens skriva in i rummet.
Men när någon säger såhär.
Nu ska ni in i ett mentalsjukhus.
Och ni måste lösa den här uppgift på ett timme.
För sen kommer den, vad ska man säga,
galna läkaren.
Ja över läkaren.
Som har hand om er här.
Och då har man ju sett,
man har ju sett otroligt mycket skräckfilmer
som utspelade sig på mentalsjukhus
med läkare som har lite fuffas.
Lite.
Lite fuffas.
Det här var ju alltså sådana här borrar
som man skulle borra i kran.
Det var ju lite damer känd.
Lobotomi och liksom hela den.
Exakt.
Att de nästan gör patienterna sjuka.
Ja nästan lite grann sågar i sådana här kroppstenarna på en dag.
Ja, undersöker skit.
Blod på draperier var det.
Och bara den
vetskapen om att ett sådant rum man ska in i
gör ju att man har någon slags grund
puls och påslag
som gjorde att man var minsta lilla ljud där inne.
Så streker vi.
Vi ska ha titta där i.
Ja lyssna nu.
Va?
Välkommen tillbaka.
Leta så länge.
Efter vad?
Efter någonting som går att öppna den här dörren.
För den är ju stängd.
Det finns ju någonting i de här.
Så vi kan öppna den här dörren.
Någonting som ska skicka.
Vi är i fången någonstans så det måste vi ha lagt.

Vad händer med den här?

Ja, dra.

Det kanske är någonting som ska komma.

Välkommen tillbaka.

Kom.

Ja.

Dra.

Flera gånger.

Ja, dra flera gånger.

Det kan vara det som öppnar dörren då.

Nej, det är helt rätt ute.

Men vi ska hitta nyckeln.

Vi måste in i det här skåpet.

Nej, men vänta.

Jag tror vi måste in i det här skåpet.

Hur skulle du utvärdera innan vi...

Vi kommer ju att lyssna lite på den här resan.

Vi kan ju ta er igenom den.

Detta var ju som nån slags sommarkick-off.

För det är väl så här folk gör på jobbet.

Ja, det var ju ett sätt att köra lite bilbatterier i sidan på sig själv och göra en restart.

Ja.

Men hur skulle du då säga?

För när folk gör det här med sitt jobb så är det väl lite teambuilding.

Nu ska vi lära oss att samarbeta.

Se varandra i nya perspektiv och ljus.

Hur skulle du säga att vårt samarbete i den här escape room var?

Det hade kunnat varit bättre.

Det var två ira höns.

För det första hade vi behövt lite den här.

Vänta nu, lugna ner oss.

Här är det grej.

Här går det från rum till rum.

Och det är inte så.

Det hade jag kunnat varit mycket bättre faktiskt och talat om för dig.

All information i alla rum kommer användas i alla rum.

Ser du en sprinter?

Ser du en grej där?

Då ska du oftast ha mera där och så ska du ränna mellan alla rum.

Du ska lägga saker på minnet.

Men jag blev ju direkt en skrikmajad där inne.

Ja, det blev nog båda två.

Jag upplevde att du direkt fick lite tunnelseende.

Det har jag ju alltid.

Det blev på ett sätt ett sånt jävla fokus.
Men det var ingen kommunikation förhuvudtaget.
Du fick någon plan eller en idé och då körde du.
Och vävde inte in att vi var flera som skulle lösa den här uppgiften.
Då hängde inte jag med.
I vilket spår är vi på nu?
Vad ska vi?
Nu sticker du dit.
Det var liksom all over och ett jävla påslag.
Det var här uppe hela tiden.
Alltså så var det konstant.
Nu lugnar vi ner oss.
Det var någonting som är en letråd.
Där har vi det.
Där är jag mer ensam.
Jag skulle ha varit ensam där inne.
Jag tror också det.
För att hålla på och samarbeta med någon.
För då är det så här.
Vänta nu, nu har jag en tankar.
Kommer någon då?
Och är på något helt annat ställe och gräver i någonting?
Och drar i någonting?
Fan också, då kommer jag av med det där spåret.
Jag har jättesvårt för det.
Det var liksom hela tiden en idé du hade.
Nu fick jag en idé.
Det kan vara så här.
Okej, nu snack hon nu.
Mia, vad ska du?
Det är siffrorna.
Sitta här inne på ögonen.
Vilka siffror?
Jag kan ju hjälpa.
Vänta, vänta, vänta.
Nu ska vi trycka på den där.
Tryck på den.
Jag fattar ingenting.
Och sen slut så gav jag liksom upp.
Jag kände längs vägen.
För jag kände systemet funkar inte helt.
Jag fattar inte vad du menar med någonting.
Du springer ut och in.
Den första löste vi ganska bra.

Alla skrik och tåg över.
Det roligaste var det jag som hittade den här lilla labbrintlådan
som vi skulle lösa först.
Och du visste ju först.
Du hade ju idén.
Men den tog jag över.
Jag fick backa när jag hade börjat kläcka.
Okej, dra er dags baken och tänds den lampan.
Nu ska lamporna tändas i ordning.
Det pusslet hade jag lagt.
Sen kommer du att dra den analysen och börja.
Vilken går till vilken?
Jag vet att den går dit.
Vänta, går den dit?
Det är ju labbrintlådan.
Bra, bra.
Nu, nu, titta här nu.
Nu börjar vi här så.
Där är första.
Och där är andra.
Och sen kommer vi till den.
Nej, den.
Nu är du fel, den.
Och sen, vänta.
Nu känner jag spåret här igen.
Då måste jag gå vidare.
Vänta, så.
Nej.
Det är ju inget.
Men jag håller ju här nu.
Jag måste ju följa.
Jag känner ju här, nu.
Och den, den, den, den.
Nej, nej, nej, den.
Vänta.
Och nu.
Nu ska de ge till den.
Det är som att du motar mig grimm.
Nej, men du.
Du hade ju tämt om fel.
Om jag ska samarbeta.
Jag var lagkapten då.
Världens sämsta lagkap.
Jo, för då sa du att du hade sprungit först och så här.

Följ med, kom, kom.
Nej, vet du vad som hade varit bäst?
Kanske om man hade sagt så här till mig.
Mia, du springer på det vi säger till dig.
Om någon annan hade tänkt skicka in mig i tunneln då.
Skicka upp och hämta ökat, skicka tillbaka till mig.
Där är jag snabb.
Och då ska jag vara tyst istället.
Men sen märkte jag också något annat.
Vem buttades in i alla rum först?
För där stod du ju bara att skrek och vägra,
gå in och butta in mig
i blodiga draperier och grejer.
Så där hade vi ju inte kommit någonstans,
eller om inte jag hade fått gå in till professors kontor.
Och så, då hade ju inte dörrarna,
när luckan väl följ upp då,
då gillar ju ingen in där.
Men det får du också offra dig,
för det som också hände hela tiden
var att när vi väl kom in i ett nytt rum,
så stack du iväg och lämna mig själv i ett hörn,
med olika okända dörrar och ljud och allting.
Och då får jag ju panik, stå där helt mörkt och läskig.
Ja, men jag fick ju jobba med vidare in i labbrynten då.
Jag hade sån energi, så jag drog ju loss handskarna ur en skruv.
De hängde ju bara som är rätt visst.
Jag tänkte här.
En blöt trasa, och den förstod jag, den ska jag med.
Och sen var det ett par byxor på golvet,
och de drog jag till, men det hörde jag.
Nej, fan också.
Och så såg jag handskarna.
Då slet jag till.
Nej, men gud.
De får gå in och återställa hela.
Ja, det får de göra.
Där har inte jag vetit.
Jag skulle kunna dra loss en byrå från väggen.
Men den där blötta trasa,
tyckte jag var obehaglig på riktigt,
för det förstärkte mental sjukhuset
att det skulle kunna komma någon.
Att den är blöt, då är det någon som använder en nyss.

Exakt.
Här är en spruta också.
Här inne.
Här är en spruta, får ni bara se?
Ja.
Hallå.
Ja, här är bara byxor, och de är inte fast.
Här ligger grejer.
Det är det på cirka brötten,
inne med den där.
Vänta, då ska vi ta med oss resten.
Nej, det sitter fast.
Fan, verkligen.
Nej, den kanske vi ska ha.
Den är ju blöt.
Där tar vi med oss.
Ja, men det kan vara.
Den var bingot.
Men det här är den, eller?
Nej, den går inte.
Den bingot är ju någonting.
Jag tror att du ser nu.
Jag var lösningsfokuserad.
Men jag lösinget.
Jo, du löser ju jättemycket.
Och sen bytte vi,
för när jag väl fick fokus,
det var också att vi skulle lösa
en massa ryska mediciner.
Ja, där var du jävligt bra.
Då sitter du och...
Jag vet inte.
Först skrattar du.
Och sen fattar du inte vad jag ropar.
Nej, men då skrattar jag så mycket,
för att du ropar.
När du skulle uttala de här namnena,
och jag sprang med de här medicinburkarna.
Jag har en apoket.
Amotamin.
Har du amne-tippen,
den här?
Eller ot-cavr?
Ot-cavr.

Och amne-tippen.
Fan, den tar ju inte hela tiden.
Amne-tum.
Ja, jag måste bara få upp...
Nej, fan, i helvet.
Vad sa...
Vad har
ahe-kne-tu?
Ahe-kne-tu?
Ahe-kne-tu?
Äntligen är...
Den hade jag...
Fan, nu gick tiden ut.
Och jag sprang, och jag sprang i mellan de där.
Och så hade ju tiden gått ut då, när jag värde ruppa.
Och på Småländsk ryska med.
Har du sett tonk?
Nej, vad var tonk?
Tonk?
Fan, vad var inte det?
Och vilket rum var tonk?
När vi gör rätt hela tiden
med systemet, för då skulle man trycka på...
Ja, det var sex.
Man skulle ställa in hur många...
Vilket nummer har den här medicinen som heter tonk?
Då ska jag trycka mig framför mig.
Jag kan inte backa, så står den på sju.
Så måste jag upp åtta, nio, noll, ett.
Och då är det kanske en sekundsfördröjning
hela tiden på mina krafttryck.
Och tiden går hela tiden ner.
Så får jag att jag får till rätt.
Så räknar jag ner på kanske 20 sekunder.
Det var helt lönlös att ställa in sju stycken olika
med tidsfördröjning
och med att man skulle jobbas ihop.
Men då känner jag också lite som när man spelar...
gjorde en sport med någon när man var liten.
En vuxen person eller äldre person,
den lät, den vannade, hatade jag.
När man var liten.
Nu vet han om vad de bara gjorde och bråkade över.
Ja, men vi säger det.

Nej, pappa lilla, nu går poängen faktiskt över till mig här.

Och då har vi 6-0, 6-0, 5-0 och det minns jag.

Pass på, nya bollar.

Så var det ju det här rummet också.

Vi gjorde fel, men ändå öppnas en dörr upp.

Ändå får jag tag i sprutan som en slutmål
trots att vi har stått och vidit på det här ändå.

Det var det jag tyckte var så konstigt,
för att det kändes ju hela tiden som att...

När tiden hade gått ut för att man skulle lösa
det momentet, då kom ju information.

Nu är dörren öppna.

Det är någon knapp.

Ja, jag trycker på de knapparna.

Tryck då, tryck på den.

Ja, jag trycker på båda.

Jag håller in här.

Det hjälper inte.

Ja, jag håller in här.

Nu håller jag in här.

Ja, vi med.

Vänta.

Mia!

Ja.

Nej.

Nej!

Helvete.

Vänta, vänta, vänta.

Vänta.

Ja.

Nej.

Nej.

Jag ska nog tävda själv.

Och jag fick också lite...

När du har byggt upp att i krissituationer
så är du den som så styr upp och håller
koll på och löser.

Det är en krissituation.

Vi kommer ju aldrig hamna på ett mental sjukhus.

Nej, men det här var ändå en light version
av att nu är det lite kniven mot...

Men när det ska lösa...

Men du ska ha ryska namn

och sprinklar och dra i för att jag ska åka

nån nyckelhet rör och komma ett öga som du ska...

Det är inte för mig logiskt.

Nej, men vad fan är logiskt?

En kris, ska du bestämma?

Vad gör man nu?

Ja, det gör jag.

Jag har vissa kriser jag har tänkt igenom

att det här skulle kunna ske.

Jo, men de kriserna kommer inte följa

ditt manus och tar helt nya vändningar.

Nej, och det kan ju hända att jag är värdelös då.

Ja, för det var lite spännande att se

om det skulle ske kris så skulle du nog

göra allt du kan för lösa den.

Frågan är hur bra det skulle bli.

Hur vi kommer ur den?

Men att jag skulle gå först i ledet

och göra det läskigaste,

det kan vi konstatera i alla fall.

Det kan ju vara en bra början.

Kan ni förstå vad jag ska göra

för att hjälpa er?

Nej, men hjälpa oss.

Ja, för jag är ju utstängd här.

Men jag fattar inte, vänta.

Men du?

Ja.

Kan du komma in?

Fyra rattar finns.

Fyra rattar finns nu.

Att skruva i kontoret.

Vad händer när dessa roteras?

Att jag är så lätt skriv.

Vad gör du?

Mia?

Ja, jag håller på och hitta fyra rattar.

Det skulle också vara kul

om man skulle utforma lite farliga risker.

Jag tänker typ en...

Att nu är ni på en båt

och det är i en stor vattentank

och den kommer sjunka.

Ni har 45 minuter på er.

Ja, men då skulle man ju riskera

att nån strök med.
Nej, men om det är i ett rum,
alltså i en vattentank
att man är på en båt
som bara långsamt sjunker ner så här.
Det skulle ju vara pulsa.
Det är ju lite styrkans hemlighet typ.
Då är du ju in i det programmet.
Men en sådan uppgivelse skulle vi ta oss an
tror jag, lite mer saftigt.
Det här var lite mesigt sen nu efterallt.
Att jag kastar mig bakom rinken på det när det händer något.
När det är såna här uppbyggda grejer
var kall i huvudet att kunna tänka samtidigt
som du är jagad.
Jag vet faktiskt inte hur jag skulle funka så.
Jag hatar sådana här,
om det fylls med vatten eller sådana där grejer.
Det gillar jag inte.
Jag tyckte att det var så roligt
att man hade drattit sig att det finns liten.
På fortet finns det ju lite mer sådär.
Det är liksom riktiga djur, kryp och skit.
Alltså det känns lite mer
du flyger på riktigt.
Alltså det finns liksom en fara och en nerv.
Och på fångarna är du väl oftast
är du inte en och en som spryr ingen in i rummen?
Jo.
Nej, ibland är du två som jobbar ihop
i och för sig.
Nej, men nästa gång ska du se Hampus.
Ja, har vi några sådana lärdomar efter det här då.
Vad har du förut?
Men vet du vad det var också?
Vi behövde inte vända oss till varann
för vi hade ju medelaren Anna med.
Det var inte att det var en tredje.
Och hon skulle inte vara med,
men hon var med.
För hon så, kommunikationen finns inte.
Nej.
Hade inte hon varit med,
så tror jag att det hade blivit chaos först.

Sade flygerna surrat och sen
hade vi lugnat ner och så bara
aa, aa, aa.
Då tror jag att vi hade hittat det.
Eller så hade det varit två solister som körade.
Alltså att du hade haft ditt spår,
ja mitt spår,
och så pratade vi inte
överhuvudtaget, utan att göra
två olika saker i Tysk.
Alltså det hade vi varit tvungna
att göra.
Eftersom du skulle ropa ryskmedicin
och jag skulle springa.
Alltså det hade ju varit tvungna.
Men vad har du lärt,
vad var dina bästa kvaliteter
i det här rummet?
Ingenting idag känner jag.
Ja, det var min kvickhet i tunnen då.
Ja, men du var ju väldigt lösningsfokuserad.
Jag drog ju huvudet i också,
det är så,
Hanna är ju inte ens säga till er.
Där inne i med sprinklarna
när ni höll på,
när ni inte kunde förstå
att ni skulle ropa mia,
jag visste inte när jag skulle dra.
Ja.
Då var det ju ett skåp där uppe.
Nej.
Jag drog ju det skåpet rakt i,
och fick en sån där bara,
nu så.
Nu behöver jag den där sprutan.
Du vet när man känner att det är inne kallt
typ inuti,
fast det har inte gått sönder i huvudet.
Du var ändå drivande, vill jag påstå.
Jag ger inte upp.
Nej.
Jag köttar och springer
och grejar,

men det kan också göra
att jag inte riktigt tänker.
Vad gör du?
Mia?
Ja, jag håller på och hittar fyra rattar.
Mia, ha en kvart.
Var det inte något för den här
öppna spisen?
Va?
Du hade ju fyra knappar.
Gud, du känns som en storland.
Du hade ju fyra knappar
på skrivbordet.
Ja, jag har tryckt på dem redan.
Men det ska också finnas rattar.
Ja, och då finns det en radio med rattar.
Vad händer när du snurrar på dessa
om de roteras?
Ja, jag snurrar på rattarna,
på radion nu.
Det går inte.
Finns det en annan ratt?
Jag letar efter rattar.
Det är ju kontoret, så har de, eller hur?
Fyra rattar finns på kontoret.
Ja.
Jo, Mia, fortsätt.
Snurra igen.
Ja, jag snurrar.
Det lyser.
Vi måste få en till lampa
och bli gul här.
Nu är det en längst bort röd.
Kan du snurra?
Roterar.
Funkar det?
Nej, rotera mer.
Ja.
Snurra på allt du kan.
Nu!
Vänta, vänta, du.
Tryck på knapparna på stridbordet igen.
Hallå, nu kommer jag.
Jag kryper in i en lucka här.

Nu åttrar.
Ja, vänta.
Jag vet.
Nu är det fångarna på fångarna.
Nu är det grej på gång här.
Nu har jag hans öga.
Nu har jag hans öga.
Nu har jag hans öga.
Ice scanning.
Vänta.
Jag ser sprutan.
Ja, för jag har skannat.
Har du skannat?
Jag har en ice scanning här.
Jo, men funkar den hittills.
Va?
Funkar den än?
Nej.
Men du, snurra på de här rattarna igen.
Är du säker på det?
Jag vrider allt jag kan nu.
Ja.
Jag har ju ögat här till ice scanningen.
Vad säger du?
Jag har ju ögat.
Man ska skanna ett öga och det har jag här.
Men jag tror det är något mer.
Vi måste komma på här.
Ska jag komma in till er?
Jag hör det inte.
Dockton pratar här.
Va?
Vad är det ni ska komma på här inne?
Alltså, sprutan är ju här.
Ja.
Men den här måste ju...
Du kanske ska komma in här på något sätt.
Du, gå in och vrid på rattarna.
Det är lite grann.
Du ska bobbä på den.
Jag vrider på rattarna.
Alla står på...
Allt jag har här.
Va?

Jag vrider på rattarna.
Allt jag har.
Ja, och vi pumper.
Men jag fattar inte.
Fan.
Fyra rattar finns nu att skruva på.
Ja, det är dom rattarna jag har här.
Men varför kan jag inte använda min ice scanner för?
Du har ju lösningsfokuserad och driven.
Jag var ju med i ett bihang.
Och jag kände att jag började associera väldigt mycket till allting hela tiden.
Att jag inte hade fokus på uppgifter.
Utan om vi så den här telefonen där man kunde snurra och slå in numret.
Då började jag tänka...
Gud, bittan hade som min gammal mårmar.
Fan, vad fint med en sådan telefon.
Jag gick till honom med tiden.
Vilket då var det man insatte.
Gud, hur gör man?
Jag tror aldrig att jag snurrat på en sådan.
Och sen så såg jag nå fisk på ett artis som heter Bobby Gold.
Men då började jag tänka...
Är det en riktig artis eller fiktiv som har gjort för det här rummet?
Var ju han för typ och musik?
Alltså, sådär hela tiden.
Flögman är där.
Just nu har jag en uppgift att lösa.
Vad sa du, Mia?
Du vet så hela tiden.
Flög huvudet iväg.
Vi är alltså fortsatt sponsrade av Lancom.
Och deras hudvårdsserie, Renner G.
Som bland annat består av Renner G. H.C.F.
Triple Serum och Renner G. H.P.N. 300.
Peptide Cream.
Som tillsammans då skapar en hudvårdsrutin med
en rejäl anti-aging-effekt.
Yes!
Det är en riktig superdo och krämen ger synlig resultat
efter bara en vecka kan du tänka.
Och kanske det bästa av allt.
Nu har du som lyssnar möjligheten att testa den här rutin
under tre dagar genom att beställa hem prover
via länken i avsnittbeskrivningen.

Så gå in på länken och testa detta själv helt enkelt.
Och det är ju lite så att man måste ju prova
för att alla har ju olika hudtyper
och responder ju på olika sätt.
Och jag har ju provat ganska mycket genom jobbet
och rätt var det är så hittar man rätt.
En del produkter fungerar inte alls
men andra gör små underverk.
Så jag tycker du ska klicka hem och testa
i tre dagar nu.
Kanske kommer du tycka lika mycket
om de här produkterna som vi gör.
Tack Lancom!
Sen undrar jag såhär vad hände med alla de här grejerna.
Det märkte jag ju själv när jag var ensam där
i mina kvarter.
Då började jag ju prova grejerna därinne.
Jag var uppe på vågen.
Det fanns en våg därinne.
Och vägde mig.
Det var någon sån där...
Vad heter det?
Vad heter de där som man hänger kläder på?
De kläder hänger på olika knappar och ratta.
Och så kommer jag på att tänka om det är någonting
de säger på radion.
Så då lyssnade jag på det.
Så då lyssnade jag på det här lilla radiosnitt.
Och då började jag skrika på mig.
Nej!
Tyst nu!
Jag lyssnar här på radion.
Det kan vara någon information.
Då var ju ni fullt igång med sprinklörssystemet därinne.
Jag har också ingens här värderingsförmåga.
Vad som är ledd tror jag inte.
Allting är ju...
Här är någonting.
Jag tyckte att det här var en...
Knepe upp.
Det var väldigt roligt.
Jag hade kul.
Men jag tyckte inte att jag var bidragande.
Nej men jag ska öva med mig på mig.

Det tycker jag.
Det var inget nytt jag kom på mig själv.
Jag har alltid varit bäst.
Jag har alltid när jag får vara själv i mitt eget lag.
För då även om min modell kanske inte är...
Jag tycker det är svårt när alla blir hispiga.
Då får man ha bestämt sig innan.
Dela ut uppgifterna innan du går in i rummet.
Du och jag skulle ha sagt du är bäst på det.
Jag är bäst på det.
Så försöker vi.
Även om vi blir rädda så är det de uppgifterna vi har.
Ja och jag fick lära mig.
Inte hellre något nytt om och själv.
Men hade jag varit själv i det här rummet.
Då hade jag varit väldigt mycket lösningsfokuserad.
Lös uppdraget framåt.
Men så fort jag är med någon.
Då blir jag som du vet om man reser med någon.
Då slappnar jag av.
Då hade du inte varit rädd och gått in i rummen om du hade varit själv.
Jo det hade jag förslivat.
Då hade jag kanske inte...
Då hade jag tyckt på den här nödknappen tre gånger tror jag.
Bara för att få kontakt med yttre i världen.
Det är väl något att påminna om det är en lek.
Du vet roligt.
Kommer du ihåg när jag kom in i blodrapperit.
Jag fick ta först och bara slänga undan drapperit.
Så ses ingen stod där bakom.
Här är ett till dörr och fyva naskigt.
Nej det måste jag till.
Okej.
Här är någon liten instrument panel vet du.
Fast jag visste att det skulle inte vara några människor.
Men jag kände ändå.
Nej.
Clear the room.
Nu checkar vi först.
Det värsta av allt måste jag ändå säga.
Det var att du kom.
Du gick in i ett annat rum.
Jag är kvar i läkarens undersökningsrum.
Ja.

Helt plötsligt.
Jag har sagt oss lösning till uppgiften på tiden.
Det blir en instängd.
Så kommer den här läkaren att dyka upp.
De sa att det är inga människor.
Men den här läkaren ska dyka upp på något sätt.
Och det gör att de blir lite osäker.
Är han som håller i det här så snälla gösta.
Exakt som har blivit rätt ut så.
Exakt som har blivit rätt ut så.
Det blir ett skräckfilm.
Helt plötsligt har du ryckt det i dörren när du är i det andra rummet.
Och jag fattar inte att du kan komma där hållet och rycka i dörren.
Och det säger inte du.
För det hade jag ju bara kände.
För då hade jag ju försökt med det jävla ögat.
För jag kan inte använda min icke ännu för.
Man skulle kunna öppna den dörren med ögat.
Och det var ju det just jag sa sen att det funkade inte idag.
Det var ju därför jag blev så provoserad.
När jag hade äntligen det där ögat och skulle skanna det.
Då skulle ju den dörren öppnas.
Då skulle jag slippas och kripa i tunnen.
Och det här hade du kunnat förklara när du sen kommer in i mitt rum
via den jävla tunnen.
Det var någon som ryckte i dörren.
Det var någon som ryckte i dörren.
Jag tror att läkaren är någon där ute.
Du säger ingenting.
Du är rosa igen i din värld.
Ventiler och ögon håller alltid på att fokusera på.
Och jag har stitt i liv för i ditt hår nu.
Med ficklampan ut.
Jag tänker att det här som helst kommer.
Det hade vi kunnat lösa.
Den skräckan så här har jag kunnat vara med i spelet igen.
Jag tycker dock att det skulle vara väldigt kul
att vi hade tagit oss an gästen på Liseberg ihop.
Ja, jag har faktiskt aldrig gått den.
Jo, det har ju slätt ner någon där nästan.
Nej, det var ju när det var Halloween
när man var utklädda och var i hela parken.
Det var på riktiga.
Det var en som hade puttad, han som hade klärt ut sig.

Då föredrar man ju efter.
Det var ju gästen och alla hade klärt ut sig.
Ute på Liseberg.
Ja, han föredrar efter mig.
Och fan, jag tror att det här var i gästen.
Nej, det tror inte jag.
Jag ska in faktiskt, för jag kan.
Det kan fara ut då.
Ska vi inte ta en liten runda ilm?
Nej, jag har faktiskt inte gått ens med mina.
Min son har ju gått.
Han är ju elva nu.
Han går ju med hel i dem.
Vi får se.
Vi suger bara en karamär.
Jag tycker att om vi skulle inleda höstterminen
med ett gästprogram.
Om du kan tänka dig att rida
några varv i ett ridhus med mig
så kan jag gå och gasta.
Jag kan tänka med matahäst med morötter
och här miset.
Nej, det gick inte för gästen.
Det måste vara.
Ska vi byta så ska vi byta grejer.
Läcksak, spinter, rost i skruv.
Rost i skruv och cykelpum.
Jag bitar min bedatum, mot en ledatum.
Jag ska överväga.
Ja, du får fundera och du kan återkomma när du har bestämt dig.
Ja, bra.
Tack för den här kickoffen.
Ja, det var en bra kickoff.
Utan alkohol kan man komma långt.
Så jag brukar säga.
Och med en liten vippelura
så kan du komma ännu längre.
Ska vi avsluta?
Men tryggt somrigt.
Ja, det gör vi.
Typ och boj.
Och boj tar vi.
Vi fanar det.
Fy vad läskigt den är.

Vi ska ju ut.
Ja, men du får väl undersöka först
och prata om att täcka varenda grejer.
Du bost...
Åh, jag tycker det här är så obehagligt.
Nej, fy fan, mentalkukhus också.
Jag tycker det här är riktigt äckligt.
Ja, ska du gå?
Nej, du måste gå ut här nu.
Please, ska...
Vi ska ha ett security-kard.
Vi måste hitta ett kard.
Han är lugn.
Nej, det är också...
Vi ska in i skåpet här.
De här ska vi ha.
Vi ska ha till nånting.
Kan den här dörren öppnas, Toni?
Kolla in där om det går att gå in.
Med en vågar.
Jag håller den.
Hallå, vet du.
Vi måste komma in här.
Här är en telefon, vänta.
Va?

01

4

1

6

7

Nu, lyssna nu.

Ska du gå nu?

Nej, men jag ska se om det är nummer till de här.

Hallå.

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11
11
11
11
11
11
11
11
11
11
11
11
11
11
11
11
11
11
11
11
11
12
13
14
15
16
17
18
37
19
19
20
18
25
21
□
21
22
34
26
27
28
28
29
21
26

Solen sköjnar i dag

Just i dag är jag stark
Just i dag mår jag bra
Jag är först framåt av kraftiga vändar
Just i dag är jag stark
Just i dag mår jag bra
Jag har tro på mig själv på min sida
Solen sköjnar i dag